

tage en Stilling i Ministeriet, men for at træde ind i Privatvirksomhed som Agent for de kruppske Fabrikker. Det nytter ikke at skyde sig ind under Formaliteter som, at han skal være avanceret udenfor Nummer, for i Realiteten er han dog avanceret til Generalmajor, og jeg antager, hans Lønning er en Generalmajors. Medmindre han nu er paa Pension; men saa regnes hans Pension med Hensigt paa, at hans Stilling er en Generalmajors, for hans Pension bliver vel afhængig af hans Løn. Og hvis dette Avancement kun er formelt, maatte Generalmajor Madsen, hvis han igen skulde indtræde i aktiv Tjeneste, indtræde som Oberst. (Modsigelse af *Martin Madsen*). Jo, for der staar udtrykkelig i Hærloven, at hvis han skal indtræde igen i aktiv Tjeneste, skal han indtræde i samme Grad, i hvilken han i sin Tid efter egen Begæring er udtraadt, og det var Oberstgraden. Men det vil altsaa sige, at da det faktisk er umuligt, at en Generalmajor kan indtræde som Oberst, er han ved denne Udnævnelse endeligt og uigenkaldeligt afskaaret fra at indtræde i den danske Hærs Tjeneste.

Den højtærede Minister vil ikke blande sig i denne Diskussion. Jeg havde ikke tænkt mig at rejse dette Spørgsmaal, som en Diskussion mellem det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds og mig, og fordi det ærede Medlem er saa venlig at gøre nogle Bemærkninger overfor mig, har den højtærede Krigsminister ingen Berettigelse til at betragte dette som en ham uvedkommende Debat mellem det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds og mig. Den højtærede Krigsminister kan naturligvis, naar han ikke ønsker at debattere med de til dette Ting valgte Medlemmer, lade være, men han kan ikke gøre det, uden fordi han vil afvise Debatten, og han kan ikke skyde sig ind under, at det er en Debat mellem det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds og mig.

At de Folk, som ere ansatte i Marine-ministeriet, kunne avancere en Grad, er ganske naturligt, fordi de gøre den Tjeneste, som er fornøden for at avancere. De udkommanderes nemlig til Sejladts i den Tid, de ere ansatte i Ministeriet, og man har altsaa Sikkerhed for, at de bevare deres Kvalifikationer til at kunne avancere.

Den højtærede Krigsminister erkendte, at ved, at man kunde avancere to Grader, medens man var ansat i Ministeriet, kunde der fremkomme saadanne Forhold, at hvis en Krigsminister forflyttede en Mand, der

var avanceret, medens han var i Ministeriet, over i Geledet med den Grad, som han havde naaet i Ministeriet, vilde der derved kunne ske noget, som var saa uforsvarligt, at man maatte gaa ud fra, at ingen Minister vilde gøre det, ja, at endog selve den Mand, som var avanceret, ikke, selv om Ministeren vilde opfordre ham dertil, vilde paatage sig Ansvaret ved at indtræde i denne to Gange forhøjede Grad, naar han igen traadte ind i Geledet. Og, tilføjede den højtærede Krigsminister med en Vending, som han jævnlig anvender i den senere Tid, hvis det endelig en Gang skulde ske, skulde vi se, hvor galt det vilde gaa den vedkommende Krigsminister, saa havde Rigsdagen jo fuld Adgang til at tage sine Forholdsregler overfor en saadan Krigsminister, det vilde nok gaa ham ilde. Her er den højtærede Krigsminister kommen ind paa en Betragtning, som er fuldkommen forkert. Det er ikke vor Sag her i Tinget at afvente, at en Minister har gjort noget forkert for derefter at falde over ham. Det er vor Sag at tale i Tide, at sørge for, at de Love, som her blive vedtagne, ere af en saadan Beskaffenhed, at der kun kan handles forsvarligt efter dem. I alt Fald skulde vi nærne os saa vidt muligt dertil. Det er vor Opgave at skrive Lovene saaledes, at vedkommende Minister ikke har en alt for vidtstrakt Handlefrihed til at gøre Ting, som ere uforsvarlige, saa at vi bagefter skulde falde over ham. Det er vor Sag saa vidt muligt at affatte Lovene paa en i sig selv forsvarlig Maade, og det tror jeg, vi bedst gøre, naar vi begrænse det her foreliggende Lovforslag noget.

Naar der nu bliver sagt af det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), at han ikke havde begrundet dette Lovforslag ved de særlige Forhold, som foreligge derved, at vi have faaet en civil Krigsminister, som skal have en sagkyndig Departementsdirektør, husker det ærede Medlem forkert. Han begrundede det efter min Mening netop paa den Maade. Jeg vil dertil yderligere sige, at det var en fornuftig Begrundelse af, at vi give denne Lov et saadant Omfang, som det efter de særlige Forhold er tjenligt. Hvis derimod dette Lovforslag skal være en almindelig Ordning af Avancementsforholdene paa dette Omraade indenfor Hæren, er der ingen Grund til at give denne Lov. Hvis det skal være mere end en Lejlighedslov, bør den komme til Forsvarskommissionens Overvejelse sammen med de øvrige militære Spørgsmaal.